KARİKATÜR

ALIK AVCISI:
— Ağları kurduk. Bakalım kim düşecek?..

Müşteri — Ustana söyle traşı bozmuş... Yoksa berberi değiştireceğim. Hep geçen haftaki havadisleri verdi!..

ANKARA MEKTUBU

ÖYLESİNE ÖYLE, BÖYLESİNE BÖYLE:

Ankara belediyesi kaloriferli apartıman sahiplerine tebliğatı yaptı ve bu ay başındanberi kaloriferler cayır cayır yanıyor. Sobaların da yandığını evlerin bacalarından anlıyorum.

Bacalarından diyorum; çünkü Yenişehirde soba borusu yoktur. Her evin ana bacasına verilen borular şu eski şehirlerin penceresinden, sakafından çıkmış boruları bize çoktan unutturdu. Medeniyet bazan ne iyi şeydir, şehircilikte kolaylık ve temizliği esas tutar.

— Peki, kışın geldiğini çamurdan anlamaz mısın?

Diyeceksiniz. Yerinde bir sual ama, bu da, Ankara için değil. Filvaki onu yağmur ve kardan anlarız ama, çamurdan değil. Çünkü bizim asfaltlarda o, yok gibidir.

— Binaenaleyh, lâstik de yoktur.

Diyeceksiniz. Ona evet, biz bu yollarda iskarpinlerimizle tıpış tıpış yürür dururuz.

Neymiş o eski bağlı, kopçalı, lâstikli mestler ve lâpçınlar? Ya bunların üzerine giyilen sustalı kunduralar, galoşlar ve lâstikler. Doğrusu eskiler neler çekmiş; insan bunlarla çevik ve çalâk nasıl yürür, koşar?

— Canım, zamanına göre böyle lâzımdı.

Derseniz, buna da evet derim. Ben kış günleri ev içinde kadın ve erkeğin kürk, hırka, aba giydiklerini pekâlâ bilirim. Çünkü benim yetiştiğim o zamanlarda taş kömürü sobası, hattâ odun sobası pek nadir şeylerdendi ve ekseriyet mangal ile kışı geçirirdi. Buna, eski evlerin pek mazbut olmıyan ahşap tavan ve döşemesile bağdadî duvarlarını ve hele hele yalın kat kapıları ile, pencerelerini de ilâve ederseniz böyle bir ev içinde bazan kürkün bile az geleceğini pekâlâ tahmin edebilirsiniz.

Başına göre traş, diye bir söz vardır. İşte tam yerinde; öyle eve, öyle ısıtma vasıtasına öyle kılık ve öyle sokaklara öyle ayakkabı ve böylesine de böyleleri...

★

SİYASİ KEHANETLER:

Harp içinde, hele harbin şu son senelerinde siyasî yazarlarımız tıpkı falcılara benzer oldular. Hani eskiden bir Parisli madam vardı da her yılbaşından evvel kehanet gösterip o sene içinde neler olacağını gazetecilere bildirir ve onlar da lâf olsun diye yazarlardı ya, işte politika muharrirleri âdeta onların izinden yürüyorlar.

Bir gazete açıyorsunuz; herhangi politik bir hâdisenin yarınki neticeleri üzerinde sütunlarla yazılar döktürüldüğünü görüyorsunuz. Bunların kehanetleri binbir netice haber verirler. Eh, elbet bir tanesi olacak ya, oluveriyor.

Hani Hoca merhum bir gün göl kenarında bir şey yaparmış. Birisi sormuş:

— Hoca, ne yapıyorsun?

— Göle yoğurt mayası çalıyorum.

Herif şaşmış, yine sormuş:

— Canım Hoca, göl yoğurt tutar mı?

Hoca cevabını yapıştırmış:

— Tutmasına tutmaz, tutmaz ama, ya bir de tutarsa...

Vallâhi siyasî makaleleri okudukça aklıma hep Hocanın bu hikâyesi geliyor. Tahminler okadar sudan, hâdiseler okadar sürprizlerle dolu ki, bu tahminler Hocanın göle çaldığı yoğurt mayası kadar bile netice vermiyor. Eh, âdet bu; onlar yazacak, biz okuyacağız işte. Vakit nasıl geçecek?

★

ERENLERİN SAĞI SOLU OLMAZ:

Geçen hafta Bal Mahmutla Ali Naci Karacan Ankaraya gelmişlerdi, biribirlerine rastladılar. Ayak üzeri konuşurken yanlarına Burhan Belge de sokuldu. Bal Mahmut bağırdı:

— Vay Burhancığım merhaba. Yahu bu ne hal? Tıpkı kutbu şimalîden gelmiş gibi bir giyinişin var. Halbuki ben seni Hindistandan gelmiş biliyorum.

Cevabını Ali Nacı verdi:

— Bilmez misin Burhan bu, Hindistandan bu kılıkla geldiğine ne şaşıyorsun? Asıl onu maşlah ve agelle görürsen şimalden gelmiş bil.

ZAPARTA

No. 412 CİLT: 16 SENE: 8 FİYATI 10 KURUŞTUR 18 İKİNCİTEŞRİN 1943

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ

EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400. üç aylığı 200 kuruştur

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul! 103

Lübnan — Durup dururken bunu da başıma kim sardı?..

RAKI FİYATLARI ARTTI:

Meyhaneci — Ah vire! bütün müsteriler bu yakinda sabuk zom oluyorsunuz..
Akşamcı — Rakıdan değil be! Zamdan zom oluyoruz..

HAZİN BİRŞEY

ZENGİN olduğu kadar da azametli ve heybetli bir adam, mensup olduğu kulüpte, bir akşam, bir siyasî münakaşaya tutuşur ve ileri geri söylenmiye başlar. Malûm olduğu üzere ne zenginlik, ne de heybet ve azamet insanın dayak yemesine her zaman mâni bulunmadığı için bu zat da, dolgun ve gergin yanaklarına iki şakırtılı tokat yer.

Yine malûm olduğu üzere dayak can yakmaktan ziyade, burun ve haysiyet kırmak için atılan bir şeydir.

Bu hâdiseden sonra sıcağı sıcağına münakaşaya devam etmenin ve hattâ söze karışmadan da kulüpte oturmanın doğru olmıyacağını gören adam, evvelâ tuvalete giderek sıcak su ile yanaklarını banyo eder, sonra merdivenleri inerek kürklü paltosunu sırtına geçirir. O esnada vestiyere bakan çocuk yanlış şapka mı verir, yoksa başka bir kusur mu işler; her ne ise kibar zatın canını sıkacak bir şey yapar. O zaman adam azametle döner, elini kaldırarak çocuğa sert bir sesle:

— Bir tokat da sen yersen aklın başına gelir, der.

Teşbih tuhaf kaçacak ama, Lübnanda Fransızlarla yerliler arasında geçen son hâdise bize bu hikâyeyi hatırlattı. Hakikî vaka ile belki de uydurma olan yukarıdaki dayak hikâyesi arasındaki tek fark, herifin yalnız dayak tehdidile iktifa etmiş olmasına mukabil, Fransızların tokadı atmış ve bir miktar da kan dökmüş olmalarıdır.

Bu kahramanlar arasında üç sene evvel Parisi Almanyaya teslim etmiş olanlardan da var mıdır acaba? Belki, herhalde Fakat kendileri olmasa da kardeşleri, amca, dayı oğulları falan mutlaka bulunacaktır. Bunlar muharip Fransızlar safına geçtikten sonra artık bir daha düşmandan yüz çevirmiyeceklerine ve görülen hakaretin intikamını mutlaka alacaklarına dair ettikleri ikinci yemini hakkile tutmıya başlamışlardır ama, dövdükleri adam Fransadaki Alman değilmiş de, Lübnandaki Arap imiş. Ne çıkar?

İnsan Lübnan sokaklarındaki vakaları görür gibi oluyor. Sabaha doğru borular çalınıyor, sinek kaydı traşlı parlak miğferli genç ideal askerleri, üniformaları dolam dolam kayışlarla sarılı ve her birine dürbünler, tabancalar, fişek çantaları, el fenerleri ve düdükler takılı zabitler, benizleri heyecandan sararmış, büyük zabitler garnizonların meydanına toplanıyorlar, süvariler, makineli tüfekler, belki hattâ tanklar, belki hattâ gırıldamıya başlıyan tayyareler harekete hazır vaziyette. «Asker, on beş asır sizi bu damların tepesinden göz lüyor» nutukları ve bütün ahenk ve haşmetile Marseyyez: «haydi vatan çocukları! şanü şeref günü geldi.»

İdeal çocukları heyecanlar ve ateşler içinde, duvarları siper ederek yürüyor, taşlar ve sopalarla silâhlı düşman arasında derhal bozğun alâmetleri görülüyor. Düşmanlar entarilerinin etekleri, çıplak veya terlikli ayaklarına dolanarak kaçıyor, damlarda kadınlar «Lululu» diye çığlıklar koparıyor...

Bu saatte, şimale yakın uzak bir memlekette başka bir manzara... Sabahın alaca karanlığında, etrafında süngülü nöbetçiler bekliyen birçok kaleler ve kulelerin yosunlu duvarları arasında yüzünün rengi; gözünün feri kalmamış bir buçuk milyona yakın esir; üst baş perişan; sakallar bir karış uzamış arpacı kumrusu gibi derin düşüncelere dalmış. Yine bir okadar işçi; muhafız süngüleri arasında başları göğüslerine düşmüş; tırıs tırıs silâh fabrikalarına yollanıyor.

Fakat tasa çekmeyin çocuklar! Bu ıztırabınız boşuna değil! Uzaktaki kardeşleriniz sizin için zafarler kazanıyor; intikam alıyor. Sizin kurtuluşunuz için yapılacak hamlenin yolu meğer Lübnandan geçermiş.

İnsaf ve mantık dairesinde düşünülecek olursa Suriyedeki hareketi yapanlar ve bütün gürültüyü çıkaranlar belki bir avuç insandır; belki okadar bile değildir. Bir iki kişidir. Fakat bazan böyle ne yaptığını bilmiyen bir avuç insan hattâ bir tek insan kendi memleketine ve milletine bir düşman ordusundan fazla fenalık edebiliyor. Evet mantık ve insafın böyle söy-

Akıl Hocası

Ortaköyde M. Z. T.

«Tombul Teyze robunu nerede diktiriyor?»

CEVAP:

Kumaşı kendi biçiyor, dikişini yelkencilere havale ediyor.

★

Sarıkamışta M. M. A.

«Boyumun uzunluğundan kapıdan geçerken eğilmek zorunda kalıyorum, bu yüzden bel ağrısından kurtulamıyorum.»

CEVAP:

Umumî hastalıktır, boya posa bakmaz: kapıdan girmek istiyenler, ekseriya, baş eğmek mecburiyetindedirler!

★

Tarsusta H. E.

«Erkeklerde sakal çıktığı halde kadınlarda neden çıkmıyor?»

CEVAP:

Kadınların çenesine düşmekten yıldığı için.

★

Değirmenderede E. G.

«Henüz tahsil çağındayım. Zengin, güzel ve terbiyeli bir kızla beni nişanlamak istiyorlar. Nişanlanırsam okumama bir mani teşkil eder mi?»

CEVAP:

Orta tahsili nişanlı olarak bitirirseniz yüksek tahsilinize evli olarak devam etmekte bir mahzur yoktur: ancak ders kitapları içinde güzel eşinizin hayaline dalıp gitmemek şartile.

★

Mirgünde bayan T. Ö.

«Her üç ayda bir âşık oluyorum, neden?»

CEVAP:

Âşık olduğunuz adamların düşünce, duygu ve nakit sermayeleri üç ayda tükendiğinden.

★

İstanbulda Y. R. B.

«Bayanlara güzel görünmek için ne yapmalı?»

CEVAP:

Zorla güzellik olmaz. Sizin güzel bir tarafınız varsa onlar kendiliğinden görürler.

★

Çanakkalede M. G.

«Bir kız bana 79 ncu âşıkı olduğumu söyledi. Evlenirsem mesut olur muyum?»

CEVAP:

Mezhebinizin genişliğine bakar. Biraz dişinizi sıkarsanız 179 uncusunda mesut değil, milyoner olursunuz!

★

Silifkede E. G.

«4 senedir evliyim, çocuğum olmadı, ne yapayım?»

CEVAP:

Tanrının esirgediği bir lûtfu kuldan mı bekliyorsunuz?

★

Heybeliadada Y. Ö.

«Sekiz aydanberi sevdiğim bir kız, param tükenince, beni bıraktı, başkasına gitti... Ne yapayım?»

CEVAP:

Kızın verdiği dersten bütün ömrünüzce istifade etmiye bakınız!

★

Beşiktaşta M. K.

«Evliyim, ailemi bırakmıya imkân yok, fakat zengin bir dulla sevişiyorum. Ne yapayım?»

CEVAP:

Siz yapacağınızı yapmışsınız. Aileniz haber alırsa ne yapacak? Asıl ona cevap hazırlamalı!

★

Turhalda R. Ç.

«Kaç bayanla gönül alış verişi yaptınız?»

CEVAP:

Sayısını Mevlâ bilir. Saçlarımın her teline ayrı bir gönül bağlı.

Akılhocası

— Parasız kalınca annemden babamdan çekiyorum..
— Ayol, sen onlardan değil, onlar senden çekiyor!..

lemesine rağmen insan yine de kendini yukarıki tarzda hayallere kaptırmaktan geri alamıyor.

Haberi radyodan öğrendiğim zaman; ayıp değil ya; aklıma bir şey geldi: Acaba Suriyedeki hür Fransızlar vaktile Vişiye karşı da bir yeminleri olduğunu hatırlıyarak Almanlara karşı bir iyilik; İngilizlere karşı bir azizlik olsun diye mi bu işi tuttular?

KARİKATÜR

MEMURLARA AYAKKABI VERİLMİYE BAŞLANDI:

— Tebrik ederim. Kunduracılığa mı başladın?..

— Hayır! Dairenin mutemediyim. Bizim daktiloya bir çift iskarpin beğendirmek için bunları götürüyorum!...

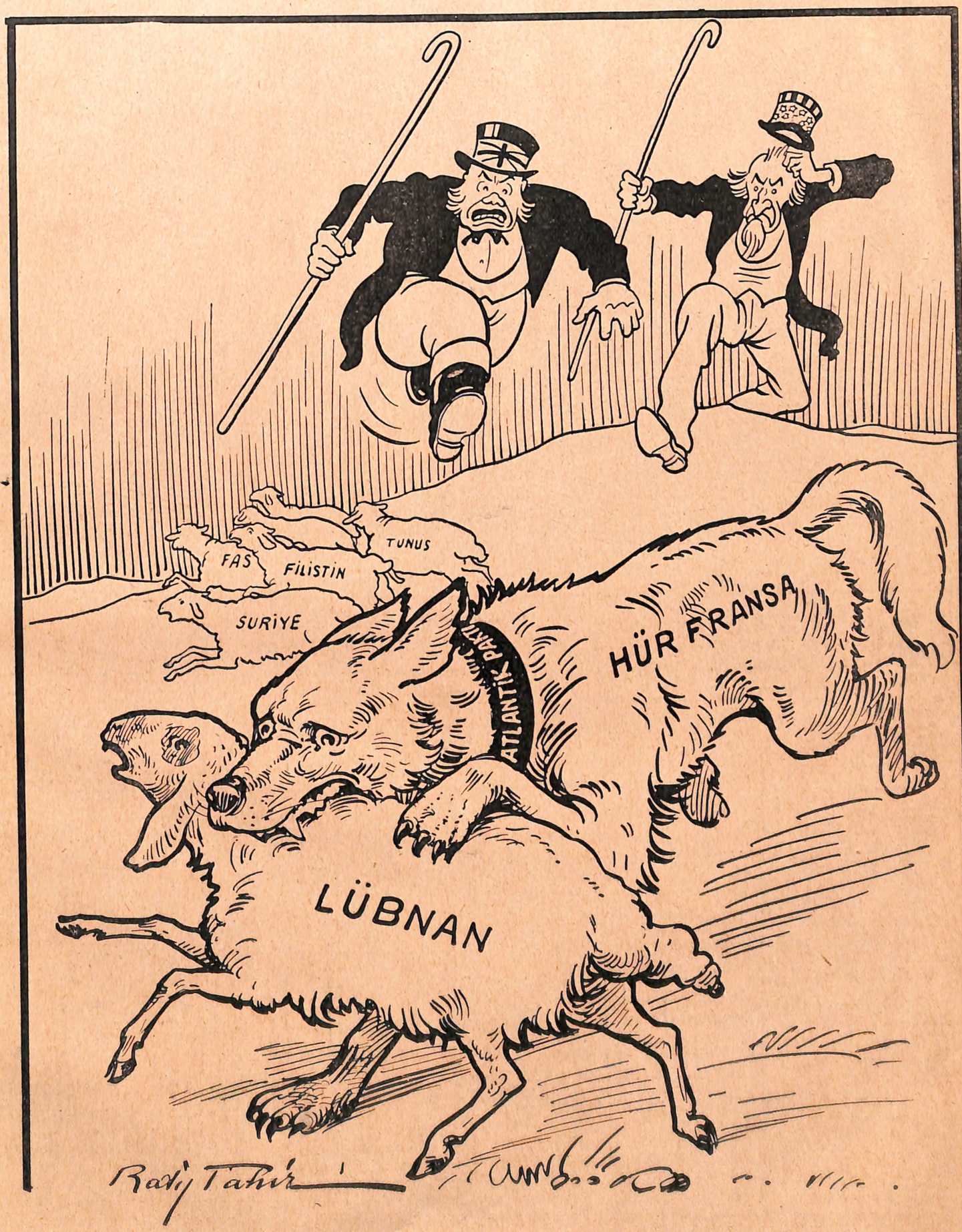

LÜBNANDA KURT VE KUZU HİKÂYESİ:

— Biz de güvenip sürüyü emanet etmiştik, meğer kurtmuş!..

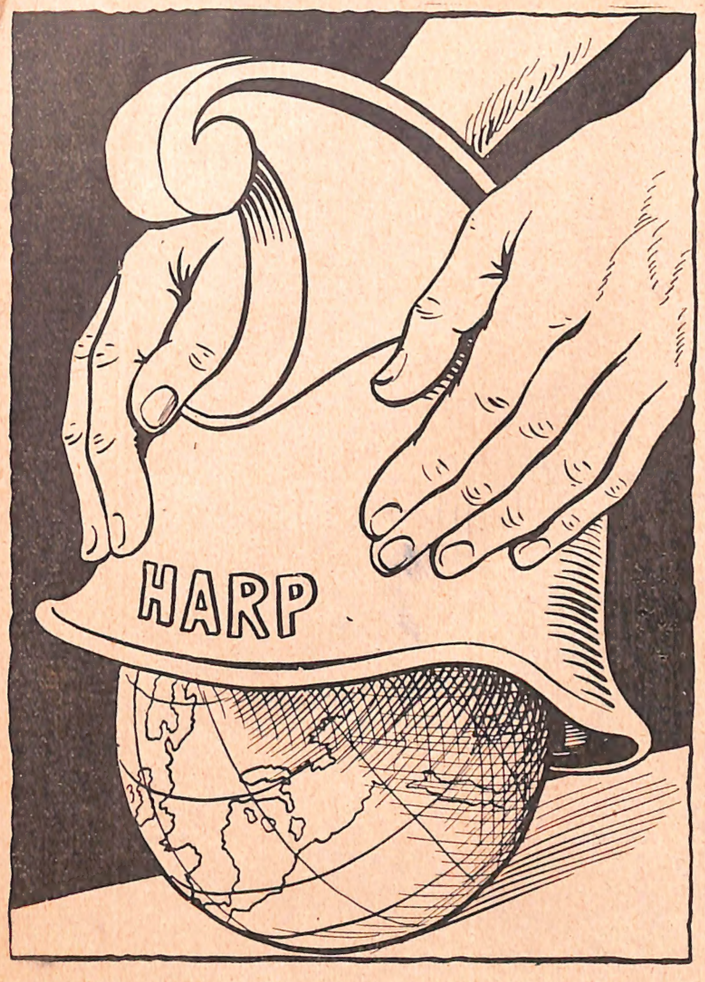

1939
Ne sihirdir, ne keramet..

1943
El çabukluğu marifet!..

Kimse DUYMASIN

Üzümcü

ANKARA caddesinin yanından Cağaloğluna çıkıyordum. Köşe başında bir üzümcü gördüm. Küfesini yayakaldırımın üstüne oturtmuş, küfesinin kenarlarına mostralık salkımları sermiş, kendisi de malının yanında çömelmişti.

Üzümlerin tazeliği, diriliğinden, güzelliği iriliğinden belli idi.

— Kilosu kaça?

Diye sordum.

— 40 kuruşa!

— Sen deli mi oldun? Bu zamanda 40 kuruşa üzüm satılır mı?

Üzümcü iyi bir adammış. Hiç kızmadan yüzüme baktı:

— Niçin deli olacakmışım? Neden 40 kuruşa satılmazmış?

— Neden olacak; bu üzümleri bizim tarafa götürsen 60 tan, 70 ten satarsın!

Üzümcünün yanındaki hemşerisi sordu:

— Ne diyor?

— Bizim tarafa götürsen üzümleri 60 tan, 70 ten satarsın diyor.

Oradan ayrıldım, idarehaneye geldim, dönüşte üzümcünün yerine baktım, ne kendisi vardı, ne de küfesi..

— Galiba üzümleri satıp bitirmiş olacak. Ne yapalım, ucuz üzüm kısmet değilmiş! Üzüm almadan eve geldim.

Yemeğin sonunda ortaya bir tabak iri ve diri üzüm getirdiler:

— Güzel üzümler, dedim, kaçtan aldınız?

— Seksenden!

— Bizim manavdan mı?

— Hayır, iki seyyar üzümcüden. Buranın yabancısı imişler. Adamın biri, bugün Ankara caddesinde bunları görmüş: «bizim tarafa gidersen malını kapış kapış satarsın!» diye akıl öğretmiş. Onlar da hemen yola düşmüşler!

Hürriyet!

— Müttefikler İtalyayı demokratik devlet yaptılar, fakat şimdi Suriyeliler demokratlaşmak isteyince Fransızlar hemen silâha sarılıyorlar..

— Tabiî... Son harpte dünya tersine dönünce eski kaideler yerli yerinde kalamaz ya... Onlar da tepetaklak oldu.

— Ne gibi?

— Eskiden: «hürriyet verilmez, alınır!» derlerdi. Kaide tersine dönünce: «hürriyet alınmaz, verilir!» oldu. İşte bukadar!

ÇAMDEVİREN

DEĞİŞTİ

Zannetme o nevcivan değişti,
Heyhat! bütün cihan değişti!

Yaşmak, peçe, fes, külâh ve kalpak,
Destar ile taylasan değişti.

Mektep okul oldu, fen de bilgi,
İlmî, edebî lisan değişti.

Artık işi döktüler mizaha,
Sermayei şairan değişti.

Evvelce ilerliyordu Mihver,
Harp işleri nagihan değişti.

Lâkin yine gün gelir ki, derler,
Mevsimle falan filân değişti.

Harbin sonu gelmiyor bu kış da,
Üç beş gündür plân değişti.

Çok sürdü ikinci cephe bahsi,
Mevzu o, fakat beyan değişti.

Ey Çamdeviren, değişti âlem,
Söz söyliyen, anlıyan değişti.

Yazan:
ÇAMDEVİREN

İSTANBUL BELEDİYESİ, GÜZELLEŞEN İSTANBUL İSMİLE FEVKALÂDE BİR KİTAP ÇIKARDI:

— Belediyenin Güzelleşen İstanbul eserini gördün mü?..

— Ne lüzum! Belediyenin İstanbulu güzelleştiren eserlerini gördüm!..

HİKÂYE

ZİNCİRLEME TİCARET

HASAN Kantarcı, dükkânında, uzun uzadıya bir düşünceye dalmıştı. Eski ahbaplarından İbrahim Madrabazın içeri girdiğini farketmedi bile.

Hasanın gözleri fasulye çuvalından yağ tenekesine, şeker kutusundan zeytin fıçısına geçtikten sonra çekmecesine takılıp kalıyor, arası çok geçmeden yine tenekeleri, fıçıları dolaşmıya başlıyordu.

İbrahim seslendi:

— Kolay gele Kantarcı!

Hasan, yerinden fırlar gibi oldu:

— Eyvallah, Madrabaz!

— Arpacı kumrusu gibi düşünceye varmışsın. Bir tasan mı var?

— Tasam değil, sevincim var. Vazifeye çağrıldım, gideceğim. Düşündüğüm şey, şu bizim bakkal dükkânının durumu... Birisine emniyet edip bıraksam, gitsem mi? Yoksa, için deki malları üç aşağı, beş yukarı satıp savsam mı.

İbrahim güldü:

— Düşündüğün şeye bak... Ben senin ne kardeşinim, ne de binlerce lirayi ayak üstü sayacak bir zenginim. Fakat sözüne inanılır, iş bilir bir adamım. Öyle değil mi?

— Öyle.

— Şimdi ben sana bir senet vereyim, dükkânı senden devralayım. Sen gelinciye kadar burasını ben işletirim. Hem senin paran gürültüye gitmez, hem de ben bu arada geçinmiş olurum. Geldiğin zaman senetteki parayı da toplu bir halde avucuna sayarım. Olmaz mı?

— Neden olmasın?

— Şimdi bu dükkânı olduğu gibi, bana kaça satarsın?

— Altı bin liraya.

— Hemen sana noterde altı bin liralık bir senet tanzim edeyim. Dönüşte parayı cebinde bil!

— Hay Allah senden razı olsun.

O gün mukavele yapıldı, ertesi gün Hasan vazife başına, İbrahim de tezgâh başına geçti. İbrahim dükkândaki sermayeyi işletmiye başladı. Yağları, pirinçleri satıyor, fakat bedeli ile dükkâna bir şey almıyordu. Altı ay zarfında dükkânda ne var, ne yok, hepsi gitti. Dükkân tam takır kaldı. Biraz sonra mahalleli haber aldı ki, İbrahim Madrabaz, yaptığı alış verişle, Kurtuluşta üç katlı bir apartıman sahibi olmuş.

İbrahim bir gün tamtakır dükkânında pineklerken ahbaplarından Ahmet Paragöz girdi:

— Dükkânı bana devreder misin?

— Ederim, fakat Hasan Kantarcıya altı bin lira borcum var; geldiği zaman bu borcu ödemeyi üzerine alırsan dükkân senin olsun!

— Pekâlâ. Noterde bir senet tanzim ederim, Hasan Kantarcıya olan borcunu vermiye razı olurum. Sen de bu dükkânı olduğu gibi bana teslim edersin. Olur mu?

— Olur!

Bu suretle, yalnız camekândan, tezgâhtan, çekmece ile raftan ibaret olan bakkal dükkânı, altı bin liraya Ahmede geçmiş oldu. İbrahim, hem apartıman sahibi olduğundan, hem de parayı vermeden borcunu başkasına yüklettiğinden memnundu. Fakat merak da etmiyor değildi: Böyle farelerden başka malı, müşterisi olmıyan bir dükkânda Ahmet ne iş görecek

Ahmet Paragöz, dükkânı teslim aldığı gün tezgâhın başı-

(Arkası 11 nci sayfada)

30 senedenberi meşhur *Bir Güzellik Reçetesi*

Tecrübelerini geçirmiş, kusursuz bir tene malik olmak için bir reçete.

En sert ve en donuk bir cildi kadife gibi yumuşatıp beyazlatmak, siyah noktalardan, açık mesamelerden ve sair kusurlardan kurtarmak için bu reçeteyi tecrübe ediniz. Evvelâ bir miktar hazmettirilmiş saf süt kremasını ayni miktarda hazmettirilmiş zeytin yağı ile karıştırınız. Sonra da bunu iki kısım saf krema ile tekrar karıştırınız. Bu halitayı eczacınıza da yaptırabilirsiniz. Fakat miktarı az olmakla beraber pahalıya mal olur. (Yağsız) Tokalon Kremini satın almakla bu halitayı daha müsait şeraitle elde etmiş olursunuz. Çünkü bu Tokalon Kreminde taze süt kreması ve saf zeytin yağı mevcut ve cidden besleyici ve kuvvetlendirici diğer unsurlarla fenni bir surette ve matlûp miktarlarda karıştırılmış bulunmaktadır. Toklon Kremi, cilde gençliğin tazeliğini garip bir tarzda iade eder. Bu bapta bize yazılanlar: «Tokalon Kreminin yalnız 3 günlük istimalinden sonra cildim o derece yumuşayıp beyazlandı ve o derece tazelenip güzelleşti ki bizzat gözlerime bile inanamıyacağım geldi.» Siz de (beyaz yağsız) Tokalon Kremini - tecrübelerini geçirmiş güzellik reçetesini - kullanınız ve kusursuz bir cilde malik olunuz. Tokalon Kreminin memnuniyet verici semeresi garantilidir. Aksi taktirde paranız iade olunur.

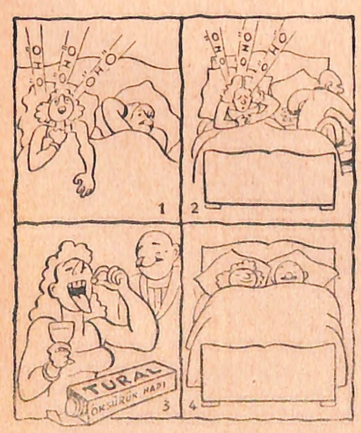

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası
Sahibi ve U. Neşriyat Mü. Sedat S.

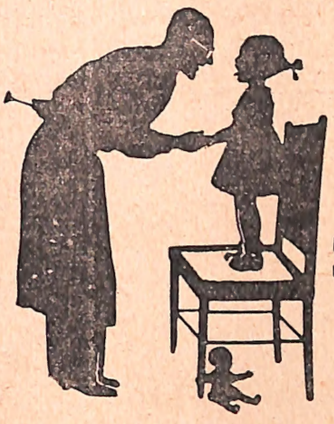

Güvenç

Şifa için ilk adımdır!

BAYER

İLÂÇLARI

HİKÂYE
(9 uncu sayfadan devam)

na kuruldu: O hafta camekânı, ertesi hafta buzdolabını, daha sonra rafları, tezgâhları, nihayet çekmeceyi birer birer okuttu. Müteâdavil sermayeden sonra demirbaş eşya da dükkândan elini, eteğini çekmişti.

Mahalleli, o günlerde Ahmedin Aksarayda bir ev satın aldığını işittiler. Hasanın yağından, pirincinden İbrahime bir apartıman, Ahmede de bir ev çıkmıştı.

Ahmet, arasıra, bu camsız, çerçevesiz dükkâna uğruyordu. Bir gün boş dükkânda dururken tanıdıklarından Recep Anafor içeri daldı.

— Senin dükkânı tutmak istiyorum.

— Hay hay. Yalnız Hasan Kantarcıya altı bin lira borcum var.

— Borcunu ben kabul ederim.

— Altı bin liralık senedi ver, dükkân senin olsun, olur mu?

— Olur.

Altı ay dükkân kapalı kaldı.

Birbuçuk sene sonra vazifesini ikmal eden Hasan Kantarcı dükkânı kapalı bulunca İbrahimin apartmanına koştu:

— Nerede altı bin liram?

— Ahmet Paragözde!

Hasan, Ahmedin evine gitti:

— Hani bizim para?

— Recep Anaforda.

Hasan, soluğu Recep Anaforun yanında aldı:

— Sökül bizim altı bin lirayı.

— Bir saat bekle!

Recep dışarı çıktı, bir saat sonra altı bin lira ile geldi, parayı Hasana uzattı.

— Paraları nereden buldun? Altı ay dükkân kapalı imiş hani?

— Gittim bir başkasına devrettim, on iki bin lira hava parası aldım!

Papağan

GRİPİN

Romatizma, baş, diş, nezle, nevralji, kırıklık

ve bütün ağrılarınızı keser

Icabında günde 3 kaşe alınabilir

Ademi iktidar
VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HORMOBİN
Her eczanede bulunur. P.K. 1255
reçete ile satılır.

Fazla şişmanlığa karşı
RADYOKARBON
Mide ve Barsakların muntaza çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

Neovin
Nezleyi Derhal Keser

KARİKATÜR

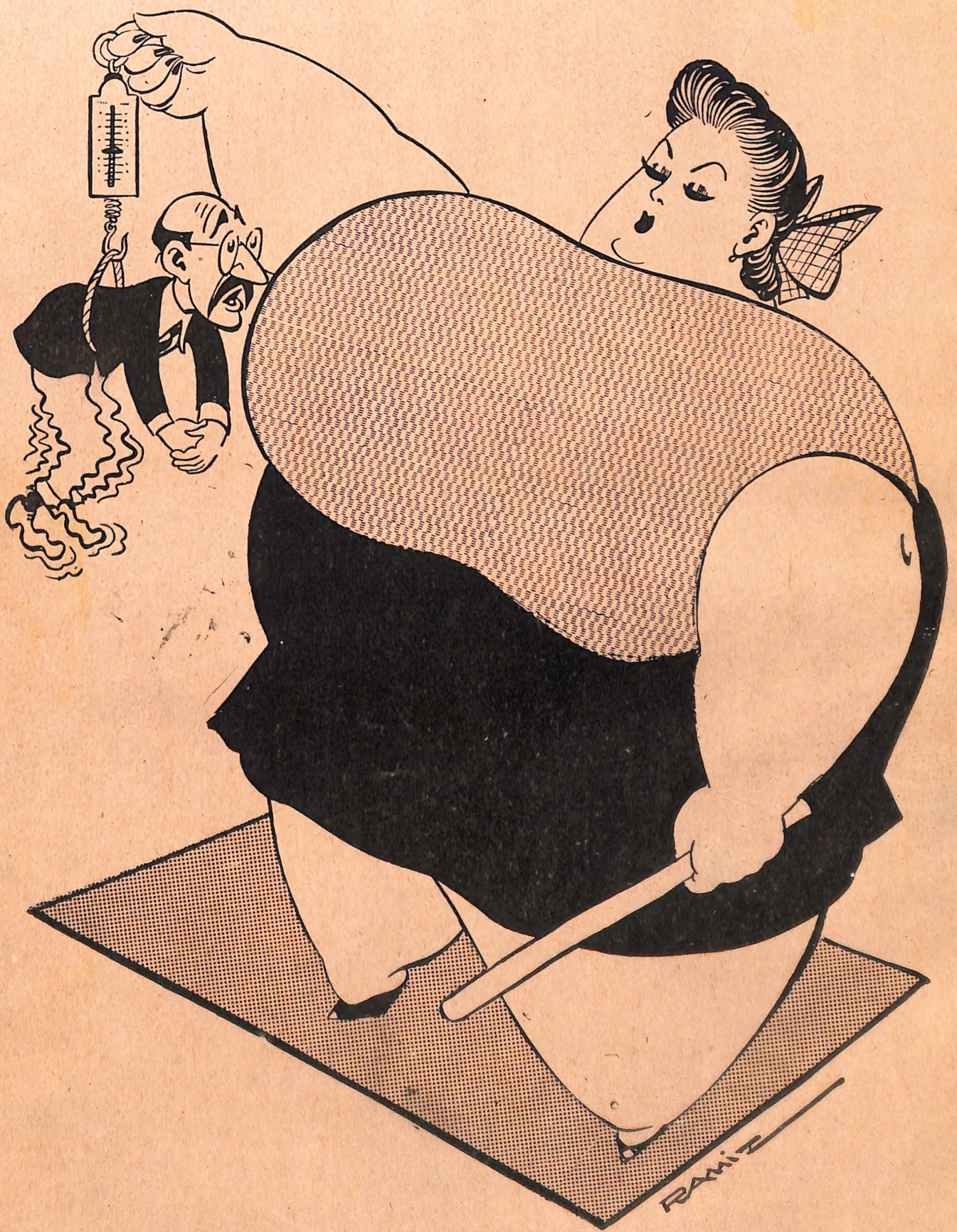

TOMBUL TEYZE KOCASINI KANTARLIYOR:

Tombul Teyze — Bana bak! Sen bu yakınlarda yine hafifleştin. Dikkat et, perhizi bozup şu elimdekini yedireceğim!..